

Otfried
Preußler

Plėšikas Hocenplocas

Smuklė „Plėšiko lindynė miške“

Ši knyga yra

Otfried Preußler

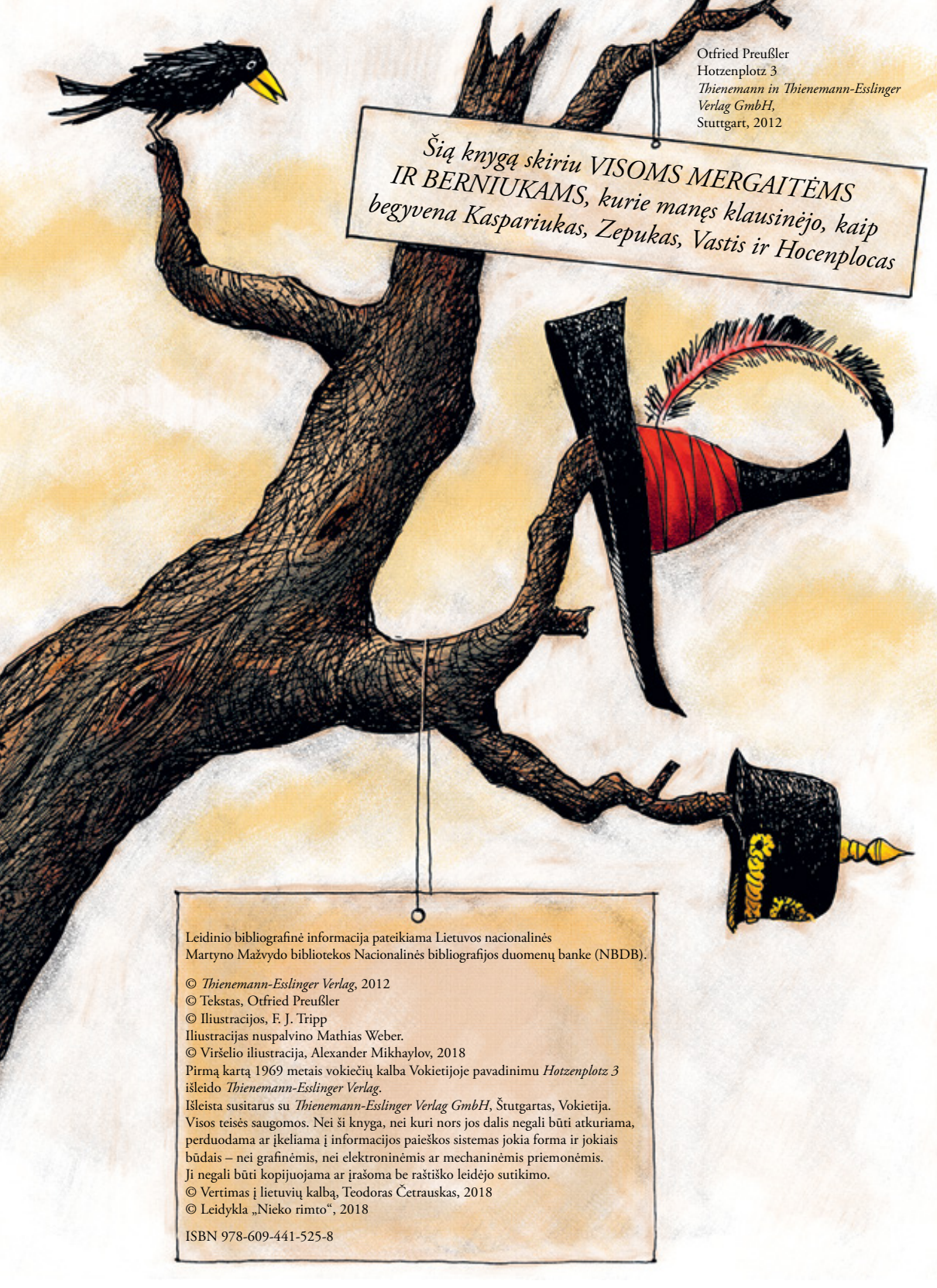

Illustration F. J. Tripp

Plėšikas Hocerplucas

Smuklė „Plėšiko linsynė miške“

Otfried Preußler
Hotzenplotz 3
Thienemann in Thienemann-Esslinger
Verlag GmbH,
Stuttgart, 2012

Šią knygą skiriu VISOMS MERGAITĖMS
IR BERNIUKAMS, kurie manęs klausinėjo, kaip
begyvena Kaspariukas, Zepukas, Vastis ir Hocenplocas

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės
Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Thienemann-Esslinger Verlag, 2012

© Tekstas, Otfried Preußler

© Ilustracijos, F. J. Tripp

Ilustracijos nuspalvino Mathias Weber.

© Viršelio iliustracija, Alexander Mikhaylov, 2018

Pirmą kartą 1969 metais vokiečių kalba Vokietijoje pavadinimu *Hotzenplotz 3*
išleido *Thienemann-Esslinger Verlag*.

Išleista susitarus su *Thienemann-Esslinger Verlag GmbH*, Štutgartas, Vokietija.

Visos teisės saugomos. Nei ši knyga, nei kuri nors jos dalis negali būti atkuriamas,
perduodama ar įkeliama į informacijos paieškos sistemas jokia forma ir jokiais
būdais – nei grafinėmis, nei elektroninėmis ar mechaninėmis priemonėmis.

Ji negali būti kopijuojama ar įrašoma be raštinio leidėjo sutikimo.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Teodoras Četrauskas, 2018

© Leidykla „Niekio rimto“, 2018

ISBN 978-609-441-525-8

Otfried Preußler

Plėšikas
Hocenplocas

Smuklė „Plėšiko lindynė miške“

*Tai jau tikrai paskutinė Otfrydo Proislerio istorija
apie Kaspariuką*

Iš vokiečių kalbos vertė Teodoras Četrauskas

Iliustravo F. J. Tripp,
ilustracijas nuspalvino Mathias Weber

Vilnius
2018

Kartą Kaspariuko močiutė išėjo su krepšiu skalbinių į sodą norėdama padžiauti už namo kelis rankšluosčius ir marškinius.

Buvo graži auksinio rudens diena. Žydėjo astrai, nuo tvoros pusės linguodamos galvomis močiutę sveikino saulėgražos, ant komposto krūvos sodo kampe noko moliūgai: penki dideli, devyni vidutiniai ir šeši maži. Močiutė buvo juos pati išauginusi pagal vyro tetos receptą. Mažieji turėjo būti abrikosų skonio, didieji šokolado, vidutiniai – iš viršaus plaktos grietinėlės, o viduje – avietinių ledų.

Kaspariukui su Zepuku moliūgai buvo nė motais. Todėl močiutė juo labiau tikėjosi juos nustebinti.

„Jeigu dar kelias dienas pasilaikys toks oras, – svarstė ji, – jau bus galima valgyti.“

Močiutė pastatė krepšį su marškiniais ir rankšluosčiais ant žemės ir jau norėjo rišti skalbinių virvę, tik čia krūmuose kažkas pasakė „tss!“, ir kai močiutė atsisuko, tarp rykštenės

ir lazdynų krūmo pamatė pernelyg gerai pažįstamo vyriškio veidą: jau dusyk tas niekdarys su juoda skrybėle ir ilga plunksna buvo ją apiplėšęs, o syki net ir pagrobęs.

„Šįkart, – nusprendė močiutė, – jis nieko nepeš!“

Paskui sukaupė drąsą ir paklausė tvirtu, tiktai truputį virpančiu balsu, tačiau tai turbūt pajuto tik ji pati:

– Jūs ir vėl mano sode, pone Hocenplocai?

– Kaip matote.

Plėšikas linktelėjo galva ir jau norėjo lįsti iš savo slėptuvės. Močiutė čiupo maišelį skalbinių segtukų.

– Nė iš vietos! – sušuko ji. – Arba taip tvosiu šitais segtukais per galvą, kad daugiau jokios skrybėlės neužsidėsit... Rankas aukštyn!

Hocenplocas negalėjo žinoti, kad močiutė dabar prieš miegą skaito knygas apie plėšikus.

Dėl visa ko jis iškėlė rankas ir ėmė tikinti, kad atėjęs be piktų kėslų.

Močiutė jį nutraukė.

– Pasitaupykit savo kvailas kalbas kitam kartui! – užriko ji. – Man tik įdomu, kaip jums šįkart pavyko pasprukti, juk sakoma, kad iš apskrities kalėjimo nė uodas neišlėks.

– Teisingai sakoma, – atsiliepė Hocenplocas.

– O kaip jūs čia atsiradote?

– Šįryt mane paleido pirma laiko... už gerą elgesį.

Močiutė manė blogai nugirdusi.

– Nepasakokit man pasakų, pone Hocenplocai!

Hocenplocas pridėjo prie širdies tris pirštus.

Turinyš

Žmogus sodo krūmuose	7
Juoda diena poniai Šloterbek	14
Kas čia buvo?	18
Su antspaudu ir parašu	25
Snukinis	31
Nepaprastas skruzdėlynas	38
Spąstai plėšikui	44
Fejerverkas	49
Teprasmenga jis amžinai!	56
O kas toliau?	61
Paieška	66

Ponui Dimpfelmozeriui viskas aišku	70
Česnakai ir uostomasis tabakas	73
Jeigu nemeluosi, sau ramiai miegosi	78
Gera slėptuvė	82
Tiktai pora klausimų...	86
Policija! Policija!	90
Viskas gerai?	93
Čionai, Vasti!	97
Išgelbėtas is didžiulės bėdos	101
Kalnais pakalnėm	106
Aukštojoje Viržynėje	110
Džiaugsmo ašaros	115
Žvilgsnis į ateitį	119

Vienas linksmiausių pasaulio vaikų rašytojų Otfrydas Proisleris (1923–2013) – daugiau nei kelių dešimčių nepamirštamų istorijų autorius, net du kartus gavęs aukščiausią nacionalinį Vokietijos vaikų literatūros apdovanojimą. Šmaikštūs pasakojimai apie plėšiką Hocenpločą, Kaspariuką ir Zepuką – literatūros klasika, džiuginanti ne vieną skaitytojų kartą. Jūsų rankose – trečioji Hocenploco nuotykių knyga, kurioje garsusis plėšikas mėgina tapti doru žmogumi.

Pirmą kartą Lietuvoje trilogijos knygos leidžiamos su spalvotomis vokiečių dailininko F. J. Tripo iliustracijomis.

Redaktorė **Goda Baranauskaitė-Dangovienė**

Korektorė **Eglė Devižytė**

Maketavo **Miglė Dilytė**

Tiražas 4500 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

– Jūs ir vėl mano sode, pone Hocenplocai?

– Kaip matote.

Plėšikas linktelėjo galva ir jau norėjo lįsti iš savo slėptuvės.

Močiutė čiupo maišelį skalbinių segtukų.

– Nė iš vietos! – sušuko ji. – Arba taip tvosiu šitais segtukais per galvą, kad daugiau jokios skrybėlės neužsidėsit... Rankas aukštyt!

Hocenplocas negalėjo žinoti, kad močiutė dabar prieš miegą skaito knygas apie plėšikus.

Dėl visa ko jis iškėlė rankas ir ėmė tikinti, kad atėjęs be piktų kėslų.

Plėšikiškiausias iš visų plėšikų – pats Hocenplocas – tikina, kad šikart jis tikrai pasitaisė ir grįžo į doros kelią. Meluoja!

O gal ne? Bet ką gi veiks plėšikas, jei neplėšikaus?

Daugiau plėšiko
Hocenploco nuotykių:

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-525-8

9 786094 415258